

28.5.2018

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

a nicaraguai helyzetről
(2018/2711(RSP))

Elena Valenciano, Ramón Jáuregui Atondo, Francisco Assis
az S&D képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a nicaraguai helyzetről
(2018/2711(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi, Nicaraguáról szóló állásfoglalásaira, különösen az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről Nicaraguában – Francisca Ramirez ügyéről szóló 2008. december 18-i¹, 2009. november 26-i² és 2017. február 16-i³ állásfoglalására,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) szövivőjének az Európai Unió nevében tett, a nemzeti párbeszéd Nicaraguában való létrehozásáról szóló 2018. május 15-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Amerikai Államok Szervezete főtítkárságának a Nicaraguában zajló erőszakot elítélő 2018. április 22-i sajtóközleményére,
- tekintettel az ENSZ-főtítkár szövivőjének tulajdonítható, a közelmúltbeli nicaraguai eseményekről szóló, 2018. április 23-i nyilatkozatra,
- tekintettel civil társadalmi szervezetek a Nicaraguában tartott tüntetések erőszakos elnyomásáról szóló együttes nyilatkozatára,
- tekintettel a Nicaraguai Emberi Jogi Központ (CENIDH) 2018. május 4-i és 17-i jelentésére,
- tekintettel a Nicaraguai Püspöki Konferencia által kiadott közleményekre, különösen a leutóbbi, 2018. május 23-i közleményre,
- tekintettel az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottságának (IACHR) 2018. május 21-i, előzetes észrevételeket tartalmazó jelentésére,
- tekintettel az EU és Közép-Amerika országai között 2012-ben kötött társulási megállapodásra, amely 2013 augusztusában lépett hatályba, ideértve annak emberi jogi záradékait is,
- tekintettel az emberijog-védőről szóló, 2008-ban felülvizsgált, 2004. júniusi európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az amerikai emberi jogi egyezményre (1969),
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára;
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,

¹ HL C 45E., 2010.2.23., 89. o.

² HL C 285E., 2010.10.21., 74. o.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0043.

- A. mivel az IACHR szerint 76 ember vesztette életét, 868 megsérült, közülük öten súlyosan, 438 személyt pedig őrizetbe vettek a Nicaraguában lezajlott legutóbbi tüntetések során, amelyek április 18-án vették kezdetüket, azt követően, hogy Daniel Ortega elnök kormánya módosította az ország társadalombiztosítási rendszerét, növelve a munkavállalók és munkáltatók társadalombiztosítási járulékait és csökkentve a nyugdíjasok juttatásait; mivel a reformjavaslatot április 23-án visszavonták;
- B. mivel 2018. április 20-án rohamrendőrök 600 diákot támadtak meg a managuaui katedrálisban; mivel az IACHR négy, egyetemi területen (UCA, UPOLL, UNA és UNAN) végrehajtott támadást dokumentált;
- C. mivel a véleménynyilvánítás szabadsága és a médiaszabadság súlyosan csorbult, négy, a tüntetésekről tudósító televíziós csatorna – Canal 12, Canal de Noticias de Nicaragua (CDNN23), Telenorte és a Nicaraguai Püspöki Konferenciához tartozó Canal 51 – adásának leállítását és blokkolását követően; mivel az IACHR április 24-én elítélte ezt az állami cenzúrát; mivel a 100% Noticias csatornát zavarták és hat napig nem volt képes sugározni; mivel a tiltakozások során meggyilkoltak egyike Ángel Eduardo Gahona, újságíró volt; mivel az élő közvetítés során elkövetett gyilkosság még nagyobb mértékű tiltakozást és zavargásokat gerjesztett;
- D. mivel az IACHR önkényes fogva tartás, kínzás, embertelen bánásmód, cenzúra, a média elleni széles körű támadások és az újságírók megfélemlítése, valamint a tüntetők a békés tiltakozáshoz való jog gyakorlásában való megakadályozását célzó támadások eseteiről is beszámolt; mivel az IACHR elismeri, hogy az állami biztonsági erők nem semlegesek és túlzott mértékű erőszakot alkalmaznak;
- E. mivel az emberi jogi szervezetek számos olyan beszámolót rögzítettek, amelyek szerint az állami kórházak nem látják el és nem kezelik a sérült tüntetőket;
- F. mivel május 6-án létrehozták az Igazság Bizottságot, május 19-én pedig elindították a nemzeti párbeszédet, amelynek során Nicaragua püspökei közvetítőként járnak el; mivel május 23-án a püspökök konszenzus hiányában további értesítésig felfüggesztették a nemzeti párbeszédet; mivel javasolták egy hat főből álló közös bizottság létrehozását, amelybe három főt a kormány, hármat pedig az „Alianza Cívica por la Justicia y la Democracia” platform delegál;
1. részvétét fejezi ki az áldozatok családtagjainak; határozottan elítéli a Nicaraguában kirobbant erőszakot, amely legalább 76 ember életét követelte; sajnálattal állapítja meg, hogy a hatóságok túlzott erőszakot alkalmaztak a tiltakozások felszámolására; felhívja a kormányt, hogy haladéktalanul vessen véget az elnyomásnak és hagyjon fel az önkényes fogva tartás gyakorlatával, valamint számolja fel az erőszakos csoportokat;
 2. felhívja a kormányt, hogy védje meg a tüntetéshez való jogot valamennyi békés tüntető biztonságának szavatolásával; felhívja a kormányt, hogy alkalmazza az állami biztonsági erők által alkalmazott erőszakra vonatkozó nemzetközi szabványokat, és fogadjon el nemzetközi független vizsgálati mechanizmust a tiltakozások során meggyilkolt személyek halálának kivizsgálására; felhívja továbbá a tüntetéseket vezető tüntetőket és civil társadalmi szervezeteket, hogy jogaik gyakorlása során tartózkodjanak az erőszak alkalmazásától;

3. felszólítja a kormányt, hogy minden tőle telhetőt tegyen meg annak érdekében, hogy a bűncselekményt elkövető személyek ne élvezhessenek büntetlenséget, valamint hogy biztosítsa, hogy a tanúk és a visszaélést bejelentő személyek jobban hozzáférhessenek védelmi mechanizmusokhoz; kéri egy állami ellátási nyilvántartás létrehozását a kórházakban, az IACHR kérésének megfelelően;
4. sajnálattal veszi tudomásul a média szabadságának megsértését Nicaraguában mind a tiltakozások előtt, mind azok során; elfogadhatatlannak tartja azt a gyakorlatot, hogy a hatóságok a tiltakozások során a médiaorgánumokat lefoglalják; felhívja a kormányt, hogy állítsa helyre a teljes médiaszabadságot és szólásszabadságot az országban, és vessen véget az újságírók zaklatásának;
5. mélységes aggodalmát fejezi ki a Nicaraguában tapasztalható romló emberi jogi helyzet, valamint a nicaraguai demokrácia és a nicaraguaiak polgári és politikai jogainak folyamatos csorbítása miatt; tudomásul veszi, hogy a tüntetések megmutatták a polgárok nicaraguai politikai erővel kapcsolatos aggodalmait; emlékeztet arra, hogy a szociális biztonsági rendszer reformja elleni első tüntetések témái tovább bővültek a demokrácia és a jogállamiság működésével kapcsolatos kérdésekkel; rámutat, hogy a nemzeti párbeszédnek ki kell térnie az országban szükséges politikai reformokra is, különösen a választási rendszer reformjára, és lehetőség szerint egy közösen elfogadott választási menetrendre;
6. üdvözli a nemzeti párbeszéd és az Igazság Bizottsága közelmúltbeli létrehozását; emlékeztet arra, hogy a válság megoldása csak párbeszéd és tárgyalások révén lehetséges; sürgeti a vegyes bizottság létrehozását és a tárgyalások folytatását; hangsúlyozza, hogy a párbeszédet erőszak- és elnyomásmentes környezetben kell folytatni, tiszteletben tartva a jogot és az alkotmányt, valamint azt az elvet, hogy a törvény bármely módosítását az annak alapján megállapított eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani;
7. kéri az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy folytassa a Nicaraguával való együttműködést a válság békés, tárgyalásos megoldása céljából, valamint kérésre biztosítson közvetítést és tanácsadást;
8. rámutat, hogy az Európai Unió és a közép-amerikai országok közötti társulási megállapodásra tekintettel emlékeztetni kell Nicaraguát a jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartásának szükségességére, amelyek az EU által védett és szorgalmazott elvek; sürgeti az Európai Uniót, hogy kövesse figyelemmel a helyzetet és szükség esetén mérje fel a lehetséges meghozandó intézkedéseket;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, a Közép-amerikai Parlamentnek és a Nicaraguai Köztársaság kormányának és parlamentjének.